

הימים שנית את מזלם, ימלטו שוב מכתלי המוסד, שהוא לא כל כך סגור.

הווי

אחת - כן: שתיים - לא

מאז נשא יחזקאל סעדי את רחל לאשה, לא רוהה נחת. בזו אחר זו, משך שמונה שנות נשואיו, גולדו בביתו שמונה בנות. היתה זו לגביו לא רק מכה קשה, אלא גם בושה גדולה, והוא החליט לשאת אשה שניה שתלד לו בנים, גאווה כל משפחה תימנית. אולם רחל היתה אותו פרק זמן שוב בה ריון, היא הזעיקה את בני משפחתה, שניסו למנוע בעד בעלה מלבצע את חניכותו. יחזקאל עמד על שלו, פנה לרחוב יבנה, בתל-אביב, תפס בשרחלו של הרב, דרש שיאשר לו את הגירושין.

הרב היה גם הוא עיקש, ניסה לרכך את חמתו של בעל המזוג החם. "טוב", התפטר לבסוף, "אם תהיה גם הפעם בת, תוכל ל' התגרש מאשתך".

יחזקאל הסכים להמתין עוד כמה שבועות, עד שאשתו תלד, חתם על ההסכם בכתב שהכין הרב.

ביתניים היתה רחל במתיחות מתמדת. מינו של פרי בטנה עמד לקבוע לגביה את גורל חייה, עצבנותה גברה מיום ליום.

כשהכניסוה לחדר היולדות, המתין יחזקאל במשרד בית החולים משך שעות אחדות עד שבאה לבסוף הידיעה מפי התורן: "אשתך ילדה זה עתה תאמות".

הבשורה ירדה על ראשו כמהלומה נוראה. מכלי לאבד רגע, מיהר אל הרב, בישר לו את הידיעה, דרש את אשור הגט מיד. "אני מצטער מאד", השיב הרב בשקט, לפי ההסכם היית מקבל את הגט אילו ילדה אשתך בת אחת. היא ילדה שתיים, ועל כן אינך זכאי לגט."

עומד ראשון

במשך רביבים (הקיבוץ המאוחד), שבדרום רבו החיכוחים והשערות מסביב לתופעה המוזרה והמאריגה שהטבע הטיל על הקיבוץ. ייחסו את התופעה לטיבות שונות. ה' מים המלוחים, האקלים, רוחות המדבר, שאר גורמי שמים וארץ. התופעה: במשך גולדו בעת האחרונה אך ורק בנות.

לאחר שנראה כאילו אפסו כל התקוות ו' רביבים תיהפך למשק של נשים, נשברה ה' שרשרת והופיע בן זכר, שנקרא "עומר".

מיד, ידע לספר יומן רביבים, חל שינוי באחירת המקום. כתב העלון: "מצב הרוח הכללי במשק הוטב בעקבות מאורע זה, וה' חברים מקווים שמעומד זה תתחיל ה'ספי' רה" של הבנים."

תיאטרון

דרוש רופא אמיתי

רמאי עז פנים בשם קנוק נמצל את תמי' מותם של תושבי עיר שלמה. לשורה ארוכה של קרבנותיו הצרפתים, הצטרף בשבוע שעבר גם ישראלי אחד: תיאטרון אהל.

אפילו החסידים הנאמנים ביותר של תיאטרון פועלי ישראל, אינם יכולים להתעלם מה' עובדה שהצגת ד'ר קנוק היא כשלון מוחלט. במידה פחות או יותר שוה אשמים בכך: המתברר, הבמאי, הצייר, והשחקנים.

עובדה ידועה היא בתולדות הספרות שלא רק הסגנון, צורת הדיבור, והגישה, אלא גם הנושאים, עלולים להזקין במשך כמה מאות שנה. דוגמה קלאסית לנושא קומי מיושן הוא היחס בין חולים ורופאים — יחס אשר הפיק צחוק בימי מוליר ושיקספיר, אך חלף להיות גורם לעליזות במאה האחרונה. נוסף לזה, ההבדל בין כשרונם של מוליר וז'ול רומיין, מחבר ד'ר קנוק קטן לא פחות ממספר השנים המבדילות ביניהם. יודעי דבר מס' כימים שיצירתו של רומיין היא מחזה בינוני אשר זכה לפרסומת עולמית אך ורק הודות לאיש תיאטרון גאוני, לואי גובה, שהציג אותו לראשונה.

במה שהצליח גובה נכשל אחד השחקנים החתומים על הבימה, שמעון פינקל, במאי אורה באהל. על ידי בימויו המוטעה הוכח שגם מחזה קצר עלול להיות משעמם. רוב הצופים נשארו אישיים לשנינות המדומה של המחזה, ורק הפעלולים הנסים ביותר עוררו בת צחוק קלה באולם הקר. השחקנים לא הצטיינו יותר מאשר הצייר יוסף קראל שיצר תפאורה חסרת דמיון.

כפי הנראה זקוק תיאטרון אהל לרופא ממשי יותר מאשר ד'ר קנוק.

ד'ר קנוק, קומדיה מאת ז'ול רומיין. ההצגה: שטעון פינקל. עברית: מנשה לוי. התפאורה: יוסף קראל.

(המשך מעמוד 11)

רוני. הוא ביטל, מחוסר הוכחות את שתי האשמות הראשונות, קנס את אנטמן בסך 20 ל"י בעזון גרימת נזק לספסל המכונית.

הנאשם עמד ערום

יוסף ויטמן התחיל את קאריירת הפסע שלו בגניבת מכונית משא גדולה. הוא היה צעיר למדי (20), וחסר סבלנות, פנה מוקדם מדי לעבר המבצעים הפליליים הגדולים. לאר שעות ספורות נתפס על ידי פטרול מש' טרתי, הובא אל בית משפט השלום, נשפט על ידי השופט ישעיהו הראל לשנת מאסר. לאחר שיצא מכתלי בית הסוהר, מצא כי הדרך-בה הלך לפניו היתה פזיזה מדי, הח' לטס כי בכל זאת טוב לשמוע לנותני העצות המבוגרים והמונוסים ממנו, להתחיל בקטנות. באחד הערבים, לפני שבועיים, השיגה בווג שרכב על אופנוע ועמד להכנס לקולנוע אנז' ב', תל-אביב, הגבר קשר את אופנועו בשר' שרת. הוציא מכיסו שני כרטיסים, ונכנס. ויטמן מצא כי השעה כשרה, ממש אידיא' לית: שתי שעות שלימות עמדו לרשותו, והפעם היה זה רק אופנוע, לא מכונית גדור' לה. ביד מנוסה ניתק את המנועול, גרר את האופנוע לסמטאות הסמוכות.

אולם בעל האופנוע, צעיר אדמום וכבד משקל, תושב רמת-גן, הספיק לבכות את אופנועו רק ימים ספורים, כי קיבל הודעה שהרכב נמצא, ועמו הגנב.

שוב הובא ויטמן לבית משפט השלום, הביע את הסכמתו, בפני השופט החוקר יש' ראל בן-חנוך, להשפט בבית משפט זה. אולם כאשר הובל לאולם שני, בו ישב בדיון שוב השופט הראל, החל ויטמן לצעוק בקול רם כי איננו מסכים להשפט על ידי האיש שדן אותו פעם לשנת מאסר.

הראל השיב כי הנאשם יכול לבחור, לפי החוק, את בית המשפט. אבל לא לברור בין שופטים, החל מיד בגביית העדויות. או יצא ויטמן מכליו, קרע את בגדיו ונשאיר ערום כביום הולדו, לחיוכם הרב של הגברים ול' הסמקת הנשים המעטות שהיו באותו מעמד. ההצגה לא הועילה במאומה לויטמן. הוא הובל ללא בגדים, לכלא, מקום בו תקפה אותו בושה; הוא הסכים ללבוש בגדים.

נוער

לאחר הששה - שמונה

בעוד פרשת החזרתם למרוקו של ששת ה' נערים שנחפסו בגניבות (העולט הזה 811), מוסיפה להכות גלים, נמלטה בשבוע שעבר קבוצה של שמונה נערים, שהובאו אף הם לארץ על ידי עליית הנוער ממרוקו. מכתלי מוסד סגור ליד טבעון, הגיעו לחיפה כרי לבצע, כנראה, שורה של גניבות.

שמונת הנערים, שהגודל ביניהם הוא בן 16 והקטן בן 10, ברחו מהמוסד בשעות הבוקר המוקדמות. כפי שהוברר, קל היה ל' הימלט: המוסד ה"סגור" הוא למעשה פתוח, ללא גדר תיל וללא כל שומרים בשעה. ה' ילדים כיוונו את שעת בריחתם עוד לפני זריחת הבוקר, וכאשר ראו לפתע את עצ' מם מחוץ לתחומי המוסד, הציע הגדול שבי' ניהם, שטען כי הוא מכיר את הסביבה, לני' סות ולהגיע לחיפה ברגל.

לאחר שמונה שעות של הליכה ברגל, מ' טבעון לחיפה (מרחק של 30 ק"מ), הגיעו שמונת הנערים בשעות המאוחרות של אחר הצהרים לחיפה. הנער בן 16, ששימש ראש הקבוצה, נפרד מהם, הבטיח לשוב כע' בור שעה קלה. בהיותם מהלכים ליד בניני הסוכנות בחיפה, עיפים ורצוצים, ומבקשים לשבור את רעבונם, עבר במקום באורח מקרי מדרין מהמוסד, תמה לפגשם בחיפה. כשהובאו הנערים לתחנת המשטרה, טענו כי ברחו מהמוסד כדי ללכת למשרדי הסוכ' נות, לדרוש החזרתם המידית למרוקו. הם הסבירו שתקפום געועים עוים להוריהם, ה' נמצאים עדיין במרוקו, ואיננו יודעים אם נוכל לראותם אי פעם."

ארגון כייסים. אך המשטרה סברה את' רת. היא העלתה, למשל, כי שניים מהנערים כבר ברחו פעמים אחדות מהמוסד, נתפסו בגניבות בחיפה, בעת ששלחו ידם לכיסים לא להם. בחוגי המשטרה בחיפה מתהלכת סברה שקיים בחיפה, "ארגון" של כייסים צעירים המנוהל על ידי מבוגרים, הופך נע' רים תמימים למושעים מועדים. גם הפעם התאמתה ההשערה, עם העלמו של הנער ה' מכונר, שכנראה עמד בקשר עם "ארגון". מצד שני, התלבטו הקצינים בענייה, מה לעשות בנערים אלה. לא נוכל לשלוח אותם לבית הסוהר, בחברת הפושעים למיניהם. מקו' מם המתאים, הוא למעשה, המוסד הסגור, שלא יוכלו להמלט ממנו, אמר איש משטרה. בינתיים הוחזרו הנערים למוסד שלהם ב' טבעון ללא כל בטחון שלא ינסו ביום מן

זרישה צובקא

אני מצטערת!
אם אין לך
ריבת
עסים
אפנה לחנות
אחרת!...

בני משפחתי אוכלים רק ריבת עסים

לכל חובבי מוסיקה!

- 1) תודות מאה אופירות מובחרות ויוצריהן מאת פליקס מנדלסון
 - 2) תודות מאה גדולי הקומפוזיטורים מאת הלן ל. קאופמן
 - 3) תודות מאה סימפוניות מובחרות ויוצריהן מאת פול גרייב
 - 4) תודות המוסיקה התזמורתית ותקופותיה מאת פול גרייב
- הספרים מלחים מאות ציורים. מחיר כל הספרים מכורך יפה ובנרתיק קרטון 5.500 ל"י. עד ה-15.6.53 רק 5.000 ל"י. כמו כן אפשר לקנות כל ספר לחוד, לפי בחירת הקונה במחיר של 1.500 ל"י כל אחד
- להשיג בהוצאה: אחיאסף בע"מ ירושלים, ואצל כל מוכרי הספרים בארץ.

הדרך כאלון אהב-
אל הסעריה
"דוגמא"
220 פרוטה
אחים בזרנו בעמ

בלי תשרום נוסף

לחברי ארגוננו ניתנת האפשרות לקנות הכל בתשלומים נוחים ב-120 התניות הגדולות בתל-אביב.

ארגון דאשראי בע"מ
תל-אביב, רחוב הס 4.

מרפסתך היא שימושית דירתך היא קרירה

עם סוכך מתוצרת "הסוכך" רחוב הרצל 89, תל-אביב, טלפון 5473

כריכות העולם הזה

הקוראים בתל-אביב וסביבותיה אשר מסרו את גלינותיהם לכריכה מתבקשים לגשת למערכת "העולם הזה" עד ה-21.6.53 על מנת לקבל את כריכותיהם. לאחר התאריך הנ"ל יחויבו המאחרים בדמי החסנה.